

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 10Co/99/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5313201559
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Amália Paulerová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2014:5313201559.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Amálie Paulerovej a sudcov JUDr. Róberta Urbana a JUDr. Erika Vargu, v právnej veci navrhovateľa - Stredoslovenská energetika - Distribúcia, a.s. ul. Republiky 5, 010 47 Žilina, IČO: 36 442 151, v zastúpení Mgr. Pavol Karman, advokát so sídlom v N., Q. E. XXA, proti odporcovi - X. F., nar. X.XX.XXXX, M. XXX, XXX XX C., v zastúpení - U.. Celestín Stehura, advokát, so sídlom Advokátska kancelária C., ul. C. O. XXXX, o zaplatenie 1.120,05 eur s príslušenstvom, na základe odvolania navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Čadca č. k. 11C/6/2013-194 zo dňa 22.7.2013 v spojení s opravným uznesením č. k. 11C/6/2013-199 zo dňa 12.9.2013 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok okresného súdu.

Navrhovateľ je p o v i n n ý nahradiť odporcovi trovy odvolacieho konania titulom trov právneho zastúpenia v sume 83,34 eur na účet JUDr. Celestína Stehuru, advokáta so sídlom Advokátskej kancelárie Ul. C. O.. XXXX, XXX XX C., do 3 dní po právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom (v poradí druhý rozsudok) okresný súd zamietol návrh, ktorým sa dňa 3.3.2010 navrhovateľ domáhal proti odporcovi zaplatenia sumy 1.120,05 eur spolu s 8,5% úrokom z omeškania ročne od 18.3.2008 do zaplatenia. Navrhovateľ tvrdil, že odporca neoprávnene odoberal zo zariadenia pre verejný rozvod, elektrickú energiu na odbernom mieste u M. XXX/A., C., faktúrou č. 20082920031000073 zo dňa 19.2.2008 za neoprávnený odber odporcovi vyúčtoval náhradu, odporca fakturovanú sumu navrhovateľovi neuhradil ani ku dňu podania návrhu.

V poradí prvým rozsudkom sp. zn. 11C/97/2010 zo dňa 3.11.2010, potvrdené i rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 10Co/29/2011 zo dňa 19.5.2011 súdy návrhu navrhovateľa vyhovelí v celom rozsahu. Uznesením NS SR sp. zn. 6MCdo 8/2012 zo dňa 16.1.2013 boli rozsudky súdu prvého stupňa a odvolacieho súdu na základe mimoriadneho dovolania generálneho prokurátora zrušené a vec bola vrátená okresnému súdu na ďalšie konanie.

Navrhovateľ aj v ďalšom štádiu konania zotrval na svojich skutkových tvrdeniach, teda na tom, že 5.2.2008 bol zistený neoprávnený odber na odbernom mieste C., U M. XXX zo strany odporcu. Na odbernom mieste boli povolené 2 preponky na fáze číslo 1, pričom bola nameraná záťaž 11,6 A a na fáze číslo 3 bola nameraná záťaž 20,2 A. Elektromer nezaregistroval odobratú elektrickú energiu. Odporca pri zistení neoprávneného odberu prítomný nebol. Následne po zistení tvrdeného neoprávneného odberu vyúčtoval navrhovateľ odporcovi faktúrou č. 20082920031000073 zo dňa 19.2.2008 škodu v sume

18.742,50 Sk (622,14 eur) a zisťovací poplatok v sume 14.999,90 Sk (497,91 eur), spolu 33.742,50 Sk (1.120,05 eur). Postupoval tak v zmysle Vyhlášky č. 154/2005, ktorou sa stanovuje spôsob výpočtu škody spôsobenej neoprávneným odberom v počte 35 dní, pri dennej spotrebe 240 kWh (NT-5950, VT-1190).

Odporca sa bránil, tvrdil, že celé zariadenie je zaplombované, do meracieho zariadenia sa nijakým spôsobom nedostane. O zásahu tretej osoby do elektromeru vedomosť nemal, pri kontrole merača prítomný nebol, pracovníci navrhovateľa si zo schránky zobrali kľúče, odomkli vonkajšie meracie zariadenie (umiestnené na plote). Urobili fotodokumentáciu, zistili uvoľnenie preponiek, zamkli meracie zariadenie, kľúč vložili do schránky. Odporca namietal aj výšku účtovanej spotreby.

Súd vec právne posúdil podľa § 39 ods. 1 písm. b/, c/, ods. 2 zákona č. 656/2004 Z.z. o energetike v znení neskorších predpisov a hodnotením vykonaných dôkazov, najmä z obsahu protokolu o zistení neoprávneného odberu elektrickej energie zo dňa 5.2.2008, fotodokumentáciou, výpočtom škody zo dňa 5.2.2008, výsluchom svedkov P. O., X. I., D. H., P.J., F. O., listinou označenou ako okamžité skončenie pracovného pomeru zo dňa 13.2.2008, oboznámením sa s obsahom vyšetrovacieho spisu Obvodného oddelenia PZ Krásno nad Kysucou č. ČVS:ORP-165/KK-CA-2012, vychádzajúc aj zo záväzných záverov uznesenia NS SR sp. zn. 6MCdo/8/2012 zo dňa 16.1.2013 vyslovené v súdnej veci dospel k právnomu záveru, že na zodpovednosť za škodu v prípade neoprávneného odberu elektriny s určeným meradlom, na ktorom bolo porušené zabezpečenie a to takým spôsobom ako popisuje navrhovateľ, sa aplikuje špecifický princíp objektívnej zodpovednosti. Pri tejto zodpovednosti za škodu musia byť naplnené znaky: existencia protiprávneho úkonu, teda neoprávnený zásah zo strany odberateľa, škoda a príčinná súvislosť medzi existenciou protiprávneho úkonu odberateľa a škodou. Zo svedeckých výpovedí svedkov, pracovníkov navrhovateľa P. O., D. H. a aj F. O., vyplynulo, že dotknuté napäťové prepony boli uvoľnené tak, aby sa elektromer točil pomaly a registroval 2/3-iny odberu elektriny. Tieto povolené prepony boli pod riadnou plombou, kryt nad nimi bol riadne zaplombovaný pracovníkom navrhovateľa F. O., ktorý použil pri plombovaní vlastné plombovacie kliešte. Zásah pracovníka navrhovateľa bol preukázaný aj na iných odberných miestach, v dôsledku ktorej skutočnosti navrhovateľ s ním 13.2.2008 okamžite skončil pracovný pomer. Z uvedeného nesporne vyplýva, že v súdnej veci sa nejedná o neoprávnený odber v zmysle § 39 ods. 1, 2 zákona č. 656/2004 Z.z. o energetike, ale ide o škodu, ktorú navrhovateľovi spôsobil jeho zamestnanec, vo vzťahu ku ktorému takýto nárok mal navrhovateľ uplatniť. Práve tá skutočnosť, že do určeného meradla neoprávnene zasiahol zamestnanec navrhovateľa a nie odporca - skutočnosť v konaní nesporne preukázaná, nalomila znaky objektívnej zodpovednosti, na základe ktorej si navrhovateľ uplatnil svoj nárok žalobným návrhom, znegovala tak princíp objektívnej zodpovednosti na ktorú poukazoval navrhovateľ. Pre nenaplnenie predpokladov neoprávneného odberu v zmysle § 39 ods. 1 písm. b/ zákona č. 656/2004 Z.z. o energetike nie je daný predpoklad pre zodpovednosť za škodu, následne neexistuje ani príčinná súvislosť medzi neoprávneným zásahom odberateľa ako odporcu a vzniknutou škodou.

V zmysle horeuvedených záverov okresný súd návrh navrhovateľa ako nedôvodný v celom rozsahu zamietol.

Otázku trov konania okresný súd posudzoval postupom podľa § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 149 ods. 1 O.s.p. a § 151 ods. 1 O.s.p., odporcovi úspešnej procesnej strane vzniklo právo na náhradu trov konania v celom rozsahu.

Trovy konania okresný súd odporcovi priznal titulom trov právneho zastúpenia za 7 úkonov právnej služby po 61,41 eur i s prislúchajúcim režijným paušálom po 7,21 eur za 7 úkonov (v roku 2010) a odmenu za právnu službu - podnet na Generálnu prokuratúru 15.11.2011 vo výške 61,41 eur (prislúchajúci režijný paušál 7,41 eur), účasť na pojednávaniach dňa 27.5.2013 a 22.7.2013 po 61,41 eur (2 x režijný paušál v roku 2013 po 7,81 eur), celkom priznal náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 649,17 eur + 20% DPH 129,83 eur, súhrnne 779 eur. Odporca má právo aj na náhradu zaplatených súdnych poplatkov za podaný odpor voči platobnému rozkazu vo výške 67 eur, za podané odvolanie voči rozsudku vo výške 67 eur, za dovolanie vo výške 134 eur, celkom 268 eur. Súd odporcovi nepriznal náhradu trov právneho zastúpenia za návrh na odklad exekúcie zo dňa 27.4.2012 v sume

30,70 eur, náhradu za tento úkon právnej pomoci si odporca mal uplatniť v exekučnom konaní, doposiaľ neukončenom.

Proti rozsudku okresného súdu v zákonnej lehote podal odvolanie navrhovateľ, domáhal sa zmeny rozsudku, v rámci tejto zmeny žiadal zaviazať odporcu na zaplatenie sumy 1.120,05 eur spolu s 8,5% úrokom z omeškania ročne zo sumy 1.120,05 eur od 18.3.2008 až do zaplatenia a zaviazať odporcu i na náhradu trov konania vo výške 1.620,93 eur, ako i trov odvolacieho konania vo výške 83,06 eur.

Prioritne vytýkal nesprávne právne posúdenie veci súdom prvého stupňa, ktorý nedostatočne použil správne ustanovenie právneho predpisu, konanie, ktoré predchádzalo vyhláseniu rozsudku má vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a postupom súdu bola mu (odvolateľovi) odňatá možnosť konať pred súdom.

Nesúhlasil odvolateľ s názorom súdu, že v súdnej veci nedošlo k spôsobeniu neoprávneného odberu elektrickej energie a ide o škodu, ktorú navrhovateľovi spôsobil jeho zamestnanec a na tomto základe navrhovateľ mal nárok uplatniť voči nemu, teda voči svojmu zamestnancovi. Ide o závery okresného súdu mylné, nezakladajúce sa na pravde. I keby bolo preukázané, že neoprávnený zásah vykonal skutočne pán O., navrhovateľ nemohol uplatniť nárok u zamestnanca, keďže F. O. nebol jeho zamestnancom, pracoval u iného právneho subjektu. Tvrdenie súdu o tom, že neoprávnený zásah spôsobil zamestnanec navrhovateľa nemá oporu v zistenom skutkovom stave. Skutočnosť, že spoločnosť SSE Metrológia, s.r.o. (teda nie navrhovateľ) so svojim zamestnancom O. ukončila pracovný pomer neodôvodňuje tvrdenie súdu, že F. O. takýto čin skutočne vykonal. Svedok O. opakovane v konaní uvádzal, že nevie o tom, žeby nejaký neoprávnený zásah do rozvodu elektrickej energie u odporcu bol niekedy vykonaný. V trestnom konaní otázka neoprávneného odberu a jeho vykonanie nebolo vyriešené spôsobom, že by neoprávnený zásah vykonal F. O. a teda tvrdenia súdu, že neoprávnený zásah vykonal F. O. sú v rozpore so zisteným skutkovým stavom.

Odvolateľ vytýkal okresnému súdu, že sa vôbec nezaoberal aplikáciou § 39 ods. 1 písm. a/ zákona o energetike, podľa ktorého je neoprávneným odberom elektrickej energie tiež odber v rozpore s uzavretou zmluvou. Pokiaľ ide o odber elektrickej energie na predmetnom odbernom mieste v spojení so skutkovou podstatou neoprávneného odberu v rozpore so zmluvou, odvolateľ poukazuje na princíp, na ktorom je založený princíp objektívnej zodpovednosti. Pri neoprávnenom odbere elektrickej energie v rozpore so zmluvou je irelevantné kto vykonal neoprávnený zásah elektrickej energie do určeného meradla. Podstatou je kto bol zmluvným odberateľom elektrickej energie na odbernom mieste v čase zistenia jeho oprávneného odberu, nakoľko elektrická energia by nebola na predmetné odberné miesto dodávaná, keby nedošlo k uzatvoreniu zmluvného vzťahu. V takomto prípade by nemohlo na takomto odbernom mieste ani dôjsť k vzniku neoprávneného odberu. Navyše zmluvný vzťah medzi spoločnosťou Stredoslovenská energetika, a.s. a odporcom nebol v predmetnom konaní sporný. Vychádzajúc z ustanovenia § 30 ods. 2 písm. b/, ustanovenia § 2 č. 23 zákona o energetike odberateľ (v danom prípade odporca) t.j. osoba, ktorá nakupuje elektrickú energiu do domácnosti na základe zmluvného vzťahu má povinnosť udržiavať odberné elektrické zariadenie v zodpovedajúcom stave, čo však v predmetnom prípade odporca neučinil. V konaní bolo nesporne preukázané, že boli povolené dve napäťové preponky na fáze č. 1 pri záťaži 1,6 A a fáze č. 3 pri záťaži 20,2 A (všetko na určenom meradle, t.j. elektromere) teda elektromer riadne nezaznamenával spotrebu elektrickej energie. Odporca odoberal elektrickú energiu na základe zmluvného vzťahu v rozpore s obchodnými podmienkami (bod 5.2 písm. b/ článku obchodných podmienok platných v čase vzniku neoprávneného odberu). Neudržiaval odberné elektrické zariadenie v zodpovedajúcom technickom stave, následkom čoho elektromer neregistroval skutočne odobratú elektrickú energiu, ale registroval odber elektrickej energie v menšom rozsahu. Odvolateľ poukazoval i na tú skutočnosť, že na inej adrese odberného miesta - v penzióne PH DRUŽSTVO v Oščadnici, Čadečka č. 653 bol dňa 5.2.2008 (totožné s dňom zistenia neoprávneného odberu riešeného v predmetnom konaní) zistený neoprávnený odber elektrickej energie vykonaný rovnakým spôsobom, ako na neoprávnenom odbere elektrickej energie preskúmaný v súdnej veci, pritom štatutárnym zástupcom - predsedom spoločnosti PH DRUŽSTVO podľa výpisu z obchodného registra je Stanislav Prívvara, t.j. odporca v predmetnom konaní. Je zrejmé, že odporca vedel o predmetnom neoprávnenom odbere elektrickej energie, a že takto neoprávnené elektrickú energiu odoberal.

Odvolaateľ vytýkal súdu i procesné pochybenie, keď sa neriadil ustanovením § 132 O.s.p., nezobral do úvahy tú skutočnosť, že na rôznych odberných miestach (za ktoré niesol zodpovednosť v konečnom dôsledku odporca) bol zistený neoprávnený odber elektrickej energie vykonaný úplne identickým spôsobom, pričom je zrejmé, že prospech z týchto neoprávnených odberov elektrickej energie mal predovšetkým odporca. Za ďalšie procesné pochybenie súdu považoval odvolaateľ nedoručenie predvolania jeho právneho zástupcovi na termín pojednávania vytýčený na deň 27.5.2013. Predvolanie na pojednávanie bolo doručené Advokátskej kancelárii Tomáš Kušnir, právny zástupca navrhovateľa o vytýčenom termíne pojednávania sa dozvedel 4 dni pred konaným termínom pojednávania. Odvolaateľ citoval obsahové znenie ustanovenia § 115 ods. 2 O.s.p., keď v súdnej veci jeho právneho zástupcovi nebol v predmetnom konaní riadne a včas doručený napadnutý rozsudok Okresného súdu Čadca. Až po urgencií doručenia rozsudku zo dňa 12.9.2013 sa dozvedel, že súd opakovane doručoval rozsudok inému subjektu ako jeho právneho zástupcovi. Aj z opravného uznesenia vydaného OS Čadca dňa 12.9.2013 je zrejmé, že súd mal opakovane za to, že v predmetnom konaní navrhovateľ udelil plnú moc Advokátskej kancelárii Tomáš Kušnir, i keď takéto splnomocnenie súdu nikdy nepredložili. Odvolaateľ uvedené procesné postupy hodnotí za odňatie možnosti konať mu ako účastníkovi pred súdom, porušujúce uplatnenie jeho procesných práv priznaných mu za účelom zabezpečenia účinnej ochrany práv a oprávnených záujmov.

Domáhal sa preto zmeny napadnutého rozsudku, žiadal odvolaniu vyhovieť, uložiť povinnosť odporcovi peňažné plnenie uplatňované v návrhu i s príslušenstvom nahradiť. Pre prípad, že krajský súd potvrdí napadnutý rozsudok, žiada pripustiť dovolanie, ide totiž o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu. V súdnom prípade došlo totiž k prelomeniu zásady uplatňovanej v oblasti aplikácie ustanovení o neoprávnenom odbere elektrickej energie a to pokiaľ ide o aplikáciu objektívnej zodpovednosti. Súčasná právna úprava v spojení s rozhodnutiami NS SR totiž vychádza z objektívnej zodpovednosti neoprávneného odberu elektrickej energie (s výnimkou ust. § 39 ods. 1 písm. b/ druhá časť vety), pričom súd nepriamo poukázal na zásadu subjektívnej zodpovednosti, keď skúmal kto spôsobil neoprávnený odber a ostatnými podstatnými skutočnosťami sa vôbec nezaoberal.

Odporca v písomnom vyjadrení k odvolaniu žiadal potvrdenie rozsudku okresného súdu. On - odporca podmienky zmluvy o odbere elektrickej energie dodržiaval, riadne platil faktúry, staral sa o odberné elektrické zariadenie. To že v elektrickom odbernom zariadení boli povolené dve napäťové preponky, on nijako nemohol odhaliť ani uviesť do riadneho technického stavu, pretože meradlo bolo riadne zapečatené kliešťami, ktoré patrili neb. F. O.. Navrhovateľ tvrdí, že F. O. nebol jeho zamestnancom, ale bol zamestnancom spoločnosti SSE Metrológia, s.r.o., teda v tom prípade za škodu spôsobenú navrhovateľovi zodpovedá buď F. O., alebo jeho zamestnávateľ SSE Metrológia, s.r.o. On - odporca by sa dopustil neoprávneného odberu elektriny iba v tom prípade, keby do meradla previedol neoprávnený odber výlučne sám. Bolo však v konaní nesporne preukázané, že meracie zariadenie bolo zabezpečené proti neoprávnenej manipulácii a toto zabezpečenie nebolo porušené. Úvahy navrhovateľa v odvolaní o tom, kto vykonal neoprávnený zásah do určeného meradla, sú v rozpore s § 39 ods. 1 písm. b/, podľa ktorého neoprávneným odberom elektriny je taký odber, keď určené meradlo v dôsledku neoprávneného zásahu odberateľa nesprávne zaznamenáva odber elektriny. Navrhovateľ nepreukázal, že do určeného meradla neoprávnený zásah previedol on - odporca, ale sám priznáva, že tento zásah mohol previesť F. O.. Pokiaľ navrhovateľ v odvolaní hovorí o charaktere zákonného meradla, takýto pojem zákon č. 656/2004 Z.z. nepozná, pozná len pojem určené meradlo a neoprávnený zásah odberateľa. V konaní sa nepreukázalo, žeby neoprávnené odoberal elektrinu v zmysle ustanovenia § 39 zák. 656/2004 Z. z. on (odporca), preto okresný súd správne návrh navrhovateľa zamietol. Podľa názoru odporcu v rozhodnutí danej problematiky nejde po právnej stránke o rozhodnutie zásadného významu, ide len o správnu aplikáciu § 39 zákona č. 656/2004 Z.z.

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 10 ods.1 O.s.p.), po zistení, že odvolanie podal na to oprávnený účastník (§ 201 prvá veta O.s.p.) v zákonom stanovenej lehote (§ 204 ods. 1 O.s.p.), preskúmal vec v rozsahu danom v ustanovení § 212 ods. 1 O.s.p. a aplikáciou postupu podľa § 156 ods. 3 O.s.p. v spojení s 211 ods. 2 a § 214 ods. 2 O.s.p. rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdil podľa § 219 ods. 1 O.s.p.

Preskúmaním spisu krajský súd zistil, že v súdnej veci okresný súd vykonal dokazovanie v dostatočnom rozsahu, vykonané dôkazy hodnotil v súlade s § 132 i nasl., O.s.p. a vec správne právne aj posúdil. V konkrétnej súdnej veci okresný súd bol jednoznačne viazaný názorom vysloveným v rozhodnutí Najvyšším súdom SR v uznesení 6MCdo/8/2012 zo dňa 16.1.2013, ktorým bolo akceptované mimoriadne dovolanie generálneho prokurátora a následne bolo zrušené rozhodnutie Krajského súdu v Žiline z 19.5.2011 sp. zn. 10Co/29/2011 potvrdzujúci rozsudok Okresného súdu Čadca z 3.11.2010 č.k. 11C/97/2010-75 (uvedeným rozsudkom bolo návrhu navrhovateľa vyhovené). V dôvodoch tohto rozhodnutia Najvyšší súd cituje ustanovenie § 39 ods. 1 písm. b/ zákona č. 656/2004 Z.z. taxatívne vymedzujúce skutkové podstaty, ktoré napĺňajú znaky neoprávneného odberu elektriny. NS SR v označenom rozhodnutí vytkol súdom nižšieho stupňa, že im pre vyhovenie návrhu navrhovateľa postačovalo zistenie o tom, že meracie zariadenie odporcu, (na ktorom inak nebolo porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii) v dôsledku toho, že boli povolené dve napäťové preponky, nezaznamenávalo odber elektriny v skutočnom rozsahu a za právne významné už nepovažovali skúmanie, či k vade na meracom zariadení došlo v dôsledku neoprávneného zásahu odberateľa - odporcu.

Zákon č. 656/2004 Z.z. o energetike a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov rieši otázku zodpovednosti za neoprávnený odber s následným dopadom nároku na náhradu škody ako právny predpis „lex specialis“ t.j. špecificky upravujúci zodpovednosť subjektu - odberateľa elektrickej energie za neoprávnený odber a jeho zodpovednosť za vznik škody. Podľa označeného právneho predpisu bezpochyby ide o zodpovednosť objektívnu bez zreteľa na zavinenie.

Navrhovateľ sa podaným návrhom dňa 3.3.2010 u súdu domáha náhrady škody od odporcu na základe skutkového tvrdenia, že odporca „neoprávnene odobral“ zo zariadenia pre verejný rozvod elektrickú energiu na odbernom mieste M. XXX/A., XXX XX C., pritom zodpovednosť odporcu za neoprávnený odber (fakturovanú navrhovateľom v sume 1.120 eur) zároveň aj uplatnený nárok, navrhovateľ vyvodzuje práve z ustanovenia § 39 ods. 1 písm. b/ zákona č. 656/2004 Z.z.

Definíciu, obsahové vymedzenie „neoprávneného odberu elektriny“, čo v súdnej veci je primárnou základnou otázkou, zákon vymedzuje v ustanovení § 39 ods. 1 písm. b/ tak, že „neoprávneným odberom elektriny je odber bez určeného meradla alebo s určeným meradlom, ktoré v dôsledku neoprávneného zásahu odberateľa nezaznamenáva alebo nesprávne zaznamenáva odber elektriny“. Aby zodpovednosť za škodu mohla existovať v súdnej veci, musí byť naplnený v zmysle tohto špeciálneho právneho predpisu primárny základný zákonný predpoklad „neoprávnený zásah odberateľa energie“. Bolo na navrhovateľovi, aby v konaní preukázal svoje tvrdenie opierajúce sa o § 39 ods. 1 písm. b/ zákona č. 656/2004, teda, že v dôsledku neoprávneného zásahu odberateľa - odporcu nie je zaznamenaný alebo je nesprávne zaznamenaný odber elektrickej energie. Vykonané dokazovanie však takéto konkrétne konanie odporcu v súdnej veci nepreukázalo. Ide o primárny základný zákonný predpoklad zodpovednosti - ak by táto zákonná podmienka bola preukázaná, je daná zodpovednosť odporcu bez zreteľa na to, či jeho konanie bolo zavinené alebo nie. Je jednoznačné, že vykonané dokazovanie nepreukázalo, žeby sa odporca dopustil neoprávneného zásahu do elektromeru a žeby v dôsledku neoprávneného zásahu odberateľa (odporcu) nebol zaznamenaný resp. bol nesprávne zaznamenaný odber elektriny. Naopak krajský súd poukazuje na podstatný dôkaz - ide o listinný dôkaz, ktorý cituje i súd prvého stupňa (nachádzajúci sa na č.l. 51 spisu) označený ako „okamžité skončenie pracovného pomeru zo dňa 13.2.2008 dané zamestnávateľom SSE Metrológia, s.r.o. Žilina“ F. O. pre závažné porušenie pracovnej disciplíny, ktorého sa menovaný dopustil okrem iného aj tým, že na odbernom mieste odberateľa X. F., C. M.. XXX vedome a neoprávnene zasiahol do určeného meradla elektrickej energie - elektromera „prerušil dva kusy napäťových cielok“ čo malo za následok, že určené meradlo meralo len 1/3 zo skutočnej odoberanej elektrickej energie v neprospech dodávateľa elektrickej energie. Ani uvedený listinný dôkaz nepreukazuje tvrdenie navrhovateľa, žeby sa mal odporca dopustiť neoprávneného zásahu, navyše ani skutočnosť, žeby sa neoprávneného zásahu F. O. mal dopustiť na príkaz resp. požiadavku odporcu - odberateľa elektrickej energie.

Jedine za situácie preukázania neoprávneného odberu elektriny v dôsledku neoprávneného zásahu odberateľa - odporcu nastane i zákonný dôsledok - povinnosť náhradiť škodu podľa výpočtu postupom

v zmysle § 39 ods. 2 zák. č. 656/2004 Z.z. o energetike. V súdnej veci nebol naplnený primárny predpoklad zodpovednostného vzťahu, preto ďalšie podmienky tejto zodpovednosti, vznik škody a výška škody, príčinná súvislosť medzi škodou a neoprávneným odberom je nadbytočné skúmať a hodnotiť.

Vzhľadom na tento prijatý záver krajského súdu ďalšie hmotnoprávne argumentácie navrhovateľa pri hodnotení odvolania podstatný právny význam nemali.

Za neopodstatnené vyhodnotil krajský súd procesnoprávne argumentácie navrhovateľa vytykajúce postupu súdu prvého stupňa odňatie možnosti mu konať ako účastníkovi.

Je síce z obsahu spisu preukázané, že na meritórne pojednávanie vytyčené súdom na deň 22.7.2013 súd predvolal ako právneho zástupcu navrhovateľa Mgr. Tomáša Kušníra, predvolanie prevzal 7.7.2013, avšak pojednávania sa zúčastnil Mgr. Pavol Karman, ktorý postup súdu, ako i obsah dokazovania poznal aj z listín, ktoré zo súdneho spisu vyžiadal, čo preukazuje i úradný záznam o vyhotovení fotokópie zo súdneho spisu na č.l. 150, navyše poznal skutkový i dôkazný stav konania, čo preukazuje aj obsah zápisnice o pojednávaní z 27.5.2013, na ktorom právny zástupca navrhovateľa plnohodnotne, ako účastník konania, tak skutkovo, ako i procesne argumentoval. Napokon právny zástupca navrhovateľa sa zúčastnil aj dňa 22.7.2013 meritórneho pojednávania, nenamietal procesnú nedôslednosť súdu prvého stupňa pri vytyčení pojednávania, nežiadal odročiť pojednávanie z tzv. dôležitého dôvodu a napokon právny zástupca navrhovateľa na pojednávaní dňa 22.7.2013 (č.l. 191 až 192 spisu) argumentoval a zastupoval procesnú stranu navrhovateľa s dôsledným poznaním stavu veci. Z tohto dôvodu vytknutú procesnú nedôslednosť súdu prvého stupňa nebolo možné vyhodnotiť za taký postup, ktorý by následne znamenal odňatie možnosti právnomu zástupcovi navrhovateľa (navrhovateľovi) konať pred súdom.

Rozhodnutie súdu prvého stupňa v otázke náhrady trov konania má oporu v aplikovaných procesných ustanoveniach Občianskeho súdneho poriadku, zohľadňuje princíp úspechu/neúspechu účastníkov konania, účelnosť vynaloženia trov a tie boli priznané súdom prvého stupňa titulom trov právneho zastúpenia, ako aj titulom zaplateného súdneho poplatku odporcovi - úspešnej procesnej strane v správnej výške.

Podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p. rozhodoval krajský súd o trovách tohto odvolacieho konania, odporca - úspešná procesná strana v odvolacom konaní má právo na náhradu trov od navrhovateľa - neúspešnej procesnej strany, trovy odporcovi boli priznané titulom trov právneho zastúpenia v odvolacom konaní za 1 úkon právnej služby - písomné vyjadrenie k odvolaniu, za tento úkon patrí odmena v sume 61,41 eur, k tomu režijný paušál 8,04 eur, spolu odmena 69,45 eur, 20% DPH 13,89 eur, titulom trov právneho zastúpenia patrí odmena v celkovej sume 83,34 eur.

Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v senáte v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie prípustné **n i e j e** .